Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Tractio de incarnatione - Cod. Ettenheim-Münster 198

Mangillius, Antonius

[S.l.], 1632-1634

Capvt III.

urn:nbn:de:bsz:31-117158

Visual Library

CAP. VI. III.

An forma Consecrationis sint vera?

Supponendum è quamlibet propositionem in instanti suæ prolationis è significativam, quamuis è. neq cong propositionis neq eiusdem soni ~~ꝓ~~ partes possint in eodem instanti pervenire ad aures audientis, eo, ꝓ cong, ut ~~sitat~~ experiatur, prig percipiatur a vicinioribus quam remotioribus, qualibet tñ propositio in instanti suæ prolationis hꝫ oia requisita ex parte sua ad significationem, ac proinde in eo instanti è significativa.

Supponendum 2do ꝓ licet propositio de dno adiacente, hat effectum sensum pro instanti in quo prolatum sit primo verbum, est, si numerum ipsum post ipse sit prolatum, in propositionib⁹ th terby adiacentis affirmativis vel negativis cong copula coaliter refert ad instans in quo primo incepit è prolata ultima syllaba predicati. ~~ꝓ~~ ex eo ꝓ si quis volendi dicere Sol è eclipsatus dicat Sol è è immediate post adiectum solem, è è et eclipsatum relinquat illam vocem ~~dicit~~ eclipsatus in tali casu ñ censetur dixisse falsum.

Supponendum è 3tio predicata quæ ponuntur in propositione tertij adiacentis è duplicis generis, quædam ea. et quæ si ponantur post aliud predicatum hoc è ratione qui totam propositionem modificant, nec determinant ad alium sensum, quem alioquin propositio ñ haberet predicato illo ñ addito, nequidem ratione talis determinationis vis è significationis copulæ in huiusmodi casu refertur ad ultimum prolationis predicati determinantis è determinantis hoc è corpus meum lapideum, predictum illud lapideum determinat è trahit predictum predicatum, corpus meum, ad alium sensum, è ideo huiusmodi propositio ñ censetur habere completum sensum nisi cum primo incepit è prolatam ultima syllaba vocis lapideum; alia vero ~~ꝓ~~ predicata quæ in propositione post aliud predicatum ponuntur ñ trahunt illud ad alium sensum, sed hꝫ ratione predicati ~~ꝓ~~ distinctam, ꝓ videlicet virtualiter constituit novam propositionem, vt etiam recte notat Suarez tra. 6o. sect. j. atq in hoc casu nisi ante prolationem copulæ ad sus intentio vim è significationem eiusdem copulæ suspendendi usq ad absolutionem posterioris predicati, siue per posterius predicatum determinandi primum, vis è significatio copulæ ita refertur ad primum predicatum, vt si propositio sit practica in instanti determinativo ultima syllaba eiusdem primi predicati eadem propositio hat suam vim è effectum, atq ita sit vera independenter a prolatione posterioris predicati, quoniam e. in ~~fra~~ consecrationis aliis verba illa nosce novi è eterni ~~et~~ predicata huius

2di

eadem generis, idem, vis copulæ eiusdem fœdæ refertur ad illud peccatum
carnis mei ore independenter a sequentibus verbis, et quidem ex in-
stitutione Christi, vt satis constat etiam ex eo qd in fœda consecratio panis
vis et significatio verbi refertur ad illud peccatum, corpus meum, independen-
ter ab illis verbis, quod pro vobis tradetur ab ipso pro addotis, atq
hoc patet ex ipso vsu Ecclesiæ Romanæ, qua in consecratione panis omittit
illa eadem verba quod pro vobis tradetur quamq ipsi certae minime rugi-
cari et, vt videmus.

Supponendum e qto quamvis ad vlteriorem vocem tum conse-
cratio panis tum consecratio vini potest addi aliqs alius peccatum distra-
hens ad determinatiam per propositionem at alium sensum longe diuer-
sum, vt si diceres hoc e corpus meum lapideum, fœda tamen vtriusq consecratio
e sufficienter significatiua absq eo qd per aliquam moram temporis con-
sequentem ad finem earundem fœderum ~~postmodum~~ constat nullum alius
peccatum distrahens addi, qd scilicet saltem rade circumstantia-
rum, in quibus proferuntur a Sacerdote volente consecrare,
sufficienter in instanti terminatiuo prolatis verbis Sma-
lium illiquantur nullum aliud peccatum distrahens sensum pro-
positionis addendum e post illud instans. his præmissis dub-
ficultas remanet: an verba Smbalia quateng vera sunt rade
veritatis sint cda conuersionis Smbalis quam significant.

Dicendum e formas Smbales e cdam conuersionis
Smbalis n quateng sit vera, sed quateng sit significatiua vta vt pris illi-
quantur e significatiua quam vera. S. Thom. q. 78 art. 5. ad 3. vbi docet
significationem fœderis præuilegi rei significatæ ordine nata. Vasq. disp. 102
cap. 2. num. 4 e apud ipsum Scotus. e contra Sotum in 4 dist. 11. q. 1.
art. 5. vbi docet significationem e veritatem propositionis Smbalis e cdam
conuersionis.

Sotus: qa verba Smbalia cum sint signa practica ideo effici-
unt conuersionem Smbalem qm eam significant. E rade significationis effi-
cunt eandem conuersionem n a rade veritatis, cum habeant eo ab
ipsa conuersionis existia habet, siquidem ois propositio ideo e vera vel
falsa qa res e vel non e, atq ita cum veritas sit conformitas propositio-
nis cum obto e huiusmodi conformitas necessario supponat obtu nec vlla
rade ab eo supponatur, sequit veritatem nullo modo pte e nata priorem
obto propositionis cuius ipsa e veritas, sed tm nata posteriorem e quasi
effectum.

Obiicies: si propositiones Smbales et cda conuersionis n rade
veritatis sed tm significationis, sequit, eas e falsas, qd patet: qa sequit illas e
in aliquo priori nata significatiua, ita in eo priori n et vera, qa in eo n
existit

existit obtu qd per ipsos significat existere &c. sit falsæ in eodem priori
naæ. Rº propositiones Smtales in quodam priori naæ ee significativas
in quo ndum illiguntur ee veræ, qa cum in eo priori n existat ipsarum obtu
cuius existia e de rone veritatis earundem propositionum, neq pro eo priori
pt ee veritas in ysdem propositionibus, igitur pro illo priori signo propositi-
tiones Smtales abstrahunt a veritate n a. pro eodem signo veritatem
excludunt, ac proinde n sit falsæ in illo signo. Adde n solum propoes
practicas, quales sit fia pr Smtoru, ee in aliquo priori significativas in
quo n sit veræ, sed etiam id verificari de propositionibus speculativis,
sicut e. veritas e passio entis, ita etiam veritas foalis propositionis
speculativæ saltem iuxta nru modum illigendi e proprietas illius, licet
fortasse ab illa inseparabilis, quando scilicet propositio e vera.

Obicies 2do: D. Thom. art. 5. q. 78 docet foas Smtales
ee operatrices rade veritatis. Rº D. Thom. ibi tm vult verba con-
secraois effectum suum operari n quidem rade suæ veritatis foalis sed
rade veritatis radicalis sive eo qd sint verba primæ veritatis sive Chri,
et ideo determinata ad veritatem foalem pro alio signo naæ posteriori,
atq hoc modo Roningh dubio proposito in eundem artm 5. defendit foas
Smtales rade veritatis operari effectum suum.

DISPVTATIO VII

De effectibus Sacramenti Eucharistiæ

CAPVT I

Quando hoc Sacramentum sortiatur effectum suum, id est, Gratiam?

Supponendum e certum ee de fide qd Eucstiæ Smtu conferant graam tan-
quam augmentum qddam graæ pcedentis, stat ex Concilys quæ ht Vasq.
disp. 203 cap. 1. sed præcipue ex florentino in decreto Eugeny 4. §. 3tiu
e. ubi dicitur effectum huius Smti ee augmentum graæ. rao a. huius
rei e, qa Smtu Eucstiæ cum sit institutum ad modum cibi e potus
naalis, de naa sua vitam spiritualem graæ psupponit in recipiente

eandemq